

Het was januari 1966. Long time ago. Ik heb nog een anekdote uit die tijd . Ik schrijf dit om te laten weten dat het bij de MLD af en toe wat anders ging dan later in de tijd. Het is lang geleden, vijftig jaar plus, dus mijn verhaal is misschien niet zo compleet dan wanneer ik het in die tijd had opgetekend. Maar het gaat om het verhaal toch?

We vertrokken 25 januari 1966 met vier Stoefs (Grumman Trackers) voor een detachering tot en met 14 februari te Montijo, gelegen aan de andere oever van de rivier de Taag tegenover Lissabon. Ik nam deel aan boord van de 165.

Onze kisten, de Stoefs, waren eigenlijk bestemd om van een vliegekampschip te opereren en relatief dicht bij dit schip hun taken uit te voeren. De opdracht was dit schip en het zo goed als altijd aanwezige voetverband, tegen vijandelijke onzerzeeboten te beschermen. Het radio contact vond dus in principe op korte afstand plaats. Deze keer werd hoofdzakelijk geoefend met de tevens aanwezige onderzeeboot. Ik zeg dat omdat een A41 een EER (Explosive Echo Ranging) oefening was. Dit blijkt zoals u kunt opmerken uit mijn logboek.

Operend vanaf land hadden wij dus enkele tekort komingen. Vanwege onze korte "Endurance" , waren wij genoodzaakt om onze vlucht duur van en naar ons doel zo kort mogelijk te houden om onze taak in het gebied nog voor redelijke tijd te kunnen uitvoeren. Hier voor werden militaire vliegvelden gezocht die zich zo dicht mogelijk bij het gebied waar geoefend werd bevonden. West van Portugal was toen in die tijd een oefen gebied waarvan het dichtst bijzijnde militaire vliegveld " Montijo" was.

We gingen met vier kisten van Valkenburg in formatie op weg. De afstand naar Montijo was te groot, dus er werd een tussenlanding gemaakt te Lann Bihoue, een Frans militair vliegveld nabij Lorient. Vandaar werd naar Montijo gevlogen.

Het grootste probleem tijdens deze trip met de Stoefs was het gebrek aan communicatie mogelijkheden met de burger luchtverkeersleiding. Een van onze kisten was uitgerust met een VHF voor verbinding met de burger verkeersleiding. Onderling werd het contact onderhouden op de UHF. Het ontbrak ons dus aan de juiste radio frequenties en wij hadden een zogenaamde "Basic" IFF (Squawk), een indicatie middel waar toen door de verkeersleiding veel gebruik werd gemaakt, zij het in een veel betere versie. Die van ons werd voor het eerst gebruikt in de Koreaanse oorlog en was dus achterhaald en voor de burger verkeersleiding minder bruikbaar. Als echte ontdekkings reizigers lieten wij ons echter niet weerhouden en gingen toch op weg naar ons oefen gebied.

We vlogen met vier Stoefs in formatie op lagere hoogte onder de airways (luchtwegen), via het kanaal naar Lann Bihoue. De verbindingen met de burgers gaf, vanwege de korte

afstand tot de kust, niet veel problemen. Ook hadden wij soms contact met "Military".

De vlucht van Lann Bihoue naar Montijo was een ander verhaal. We hadden dus niet de juiste apparatuur, en (misschien) ook daarom geen toestemming om over Spanje te vliegen. Er werd gekozen voor een vlucht op lage hoogte van Lann Bihoue richting Kaap Finisterre en daarna een aardig stuk uit de kust van Portugal naar Lissabon.

Na de start van Lann Bihoue werd mede door de lage hoogte van de formatie, al snel normaal radio contact verloren. De Stoef had echter ook een HF radio, een verouderde (AN/ARC 2). Alleen via de telegrafist (VOB) kon voor langere tijd via Morse contact onderhouden worden. De burger verkeersleiding wist denk toen ik bijna niet meer wat morse was. De ARC 2 had ook een mogelijkheid voor Voice (spraak) maar dan was het bereik klein vanwege het lage vermogen. Te vergelijken met het bereik van een krekeltje in een lucifer doosje.

De meest ervaren telegrafist van de formatie was Pim Mol. Ik hoorde hem eindeloos praatjes "Lisbon, Lisbon this number four formation how do you read". No Contact.

In die tijd was het misschien ook al niet normaal om een paar uur zonder contact met de buitenwereld te vliegen, zeker met vier kisten. Wist ik veel. Uiteindelijk kregen we contact en landden in Montijo. De vluchtduur 5.9, voor mij de langste vlucht in de Stoef.

Even terzijde. Gouden tijd (met het bootje) van de basis naar Lissabon. Droom ik nog wel eens van." Lisboa .., Lisboa..., teralalala !!!". Evenwel ook veel zeer leerzame oefeningen gedraaid . De duur van de terug vlucht van Montijo naar Lann Bihoue was anderhalf uur korter. We hadden toen toestemming om over Spanje te vliegen.

Mijn kist de 165, jammer niet helemaal scherp